

Paylaştıkları şeyleri birkaç defadan sonra *hide* edeceğim asker arkadaşlarımı Feysbuk kütüğüme geçirmek istemiyordum; bunun için *mütereddit* bakıyorum “Add to Friends” linklerine; velakin diyorum, ne olacak, azıcık da yüzeysel oluversin ilişkilerin, sanki hepsi birbirini çok severdi de, -veya sen o listedeki insanları gerçekte çok seversin de- tıkır tıkır eklediler birbirlerini... Bir de tabi, ben aslında “okuyabileceğin kadar arkadaş yap” sloganına inanan bir insanım, *Feysbık’ta arkadaş planlaması* şeklinde garip düşüncelerim var; yine de *numquam poteram legere* adamları da eklemek bir faraziyet, kendimizi unutturmuyoruz, *cur?*, çünkü onlar bizi unutursa, daha büyük iş, kendimizi yeniden hatırlatmak zorunda kalırız, *hafazanallah*.